

Sygn. akt VIII U 2166/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2015 r. w Gliwicach

sprawy Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o wymiar składki na ubezpieczenie wypadkowe

na skutek odwołania Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 26 sierpnia 2013 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż brak jest podstaw do podwyższenia o 50% stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującej płatnika składek Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego za okres od 1 kwietnia 2013 r. do 31 marca 2014 r.

(-) SSO Janina Kościelniak

Sygn. akt VIII U 2166/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 sierpnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. stwierdził, że stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe jaka zostanie ustalona dla płatnika składek: Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w R. w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2013r. do 31 marca 2014r., na podstawie art. 34, ust. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz. U. z 2009r., nr 167, poz. 1322 ze zm.) podwyższa się o 50 % i ustala w wysokości 2,90% podstawy jej wymiaru.

W uzasadnieniu Oddział wskazał, że w roku składkowym, obejmującym okres od 1 kwietnia 2013r. do 31 marca 2014r. płatnik składek Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego w R. w przekazanej dokumentacji rozliczeniowej wykazał stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe w zaniżonej wysokości, tj. w okresie od 04/2013r. do 12/2013r. w wysokości 0,93% podstawy jej wymiaru, w wyniku błędnego przyjęcia przy jej ustalaniu, że zgłaszał do

ubezpieczenia wypadkowego poniżej 10 ubezpieczonych, co w ocenie organu rentowego jest wystarczającą przesłanką do podwyższenie o 50% stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe.

W odwołaniu od tej decyzji Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego w R. domagał się jej uchylecia i orzeczenie, iż w przypadku odwołującej nie ma podstaw do podwyższania stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, o której mowa w art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz. U. z 2009r., nr 167, poz. 1322 ze zm.). Podniósł, że przedmiotowa decyzja jest błędnie oparta na przepisie art. 34 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy wypadkowej, gdyż okoliczności wymienione w tym przepisie, od których uzależniony jest wyższy wymiar składki na ubezpieczenie społeczne, zostały przez niego podane prawidłowo. W szczególności podkreślił, że jako dla jednostki administracyjnej państwowej, funkcjonującej w ramach administracji zespolonej powiatu, wysokość stopy procentowej składki określono zgodnie z określoną grupą działalności do której należy płatnik składek, według kodu (...) na poziomie działu Administracja Publiczna, nie zaś według liczby osób zgłoszonych do ubezpieczenia wypadkowego. Dodatkowo na rozprawie w dniu 28 stycznia 2015r. zaznaczył, że do zniżenia wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe doszło bez winy odwołującego, ze względu na ograniczenie funduszy na zatrudnienie większej liczby osób przez starostę powiatowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swe dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił co następuje:

Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego w R. w ramach administracji zespolonej powiatu sprawuje nadzór nad zachowaniem przepisów prawa budowlanego na podległym mu terenie. Wykonując swoją działalność nadzorczą zatrudniał w różnych okresach ponad 10 pracowników. Z informacji płatnika (...), złożonej za rok 2009 i 2010 wynika, że skarżący zgłosił do ubezpieczenia 10 pracowników. W związku z powyższym w okresie rozliczeniowym od kwietnia 2010r. do marca 2012r. deklarował składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 1,93% podstawy ich wymiaru. Z kolei od roku 2013 ubezpieczony zatrudniał poniżej 10 pracowników i zgodnie z wcześniej określonym (...), w okresie od kwietnia do grudnia 2013r. deklarował składki w wysokości odpowiadającej 0,93% podstawy ich wymiaru. Równocześnie odwołujący w całym spornym okresie podawał właściwą liczbę zatrudnionych pracowników. Okoliczności powyższe były bezsporne.

Zaskarżoną decyzją z dnia 26 sierpnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. stwierdził, że stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe jaka zostanie ustalona dla płatnika składek: Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w R. w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2013r. do 31 marca 2014r., ulega podwyższeniu o 50%, tj. do wysokości 2,90% podstawy ich wymiaru.

Nadto w toku procesu ustalił Sąd, iż w obowiązkowych informacjach (...) oraz deklaracjach rozliczeniowych ZUS DRA, kierowanych do ZUS przez odwołującego podawał on prawdziwe i prawidłowe dane, szczególnie w zakresie liczby zatrudnionych u niego pracowników, jak również właściwego numeru (...), tj. danych od których uzależniona jest wysokość procentowa podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe. Dalej ustalił Sąd, że odwołujący w październiku 2014r. dokonał stosownej korekty w zakresie dokumentacji płatnika składek przedkładanej przez niego do organu rentowego, za sporny okres. W korektach podano prawidłowe stopy procentowe składek na ubezpieczenie wypadkowe.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie akt organu rentowego, przesłuchania w charakterze świadka B. M., będącej główną księgową rozliczającą odwołującego (nagranie z rozprawy z dnia 25 marca 2015r. minuty 17.03 i n.) oraz odpisów złożonych przez odwołującą korekt deklaracji rozliczeniowych ZUS DRA i ZUS RCA, wraz z potwierdzeniem ich elektronicznego nadania (koperta, k.59).

Zebrane dowody Sąd ocenił jako spójne, logiczne w pełni wiarygodne i mogące być podstawą ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie płatnika, Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w R., zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 34 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009r., nr 167, poz. 1322 ze zm.) jeżeli płatnik składek nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 31, co spowoduje zaniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala, w drodze decyzji, stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości 150 % stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych. Płatnik składek zobowiązany jest opłacić zaległe składki wraz z odsetkami za zwłokę.

2. Jeżeli płatnik składek nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 31, co spowoduje zawyżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych.

3. Przepis ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do płatników składek, o których mowa w art. 28 ust. 1 i art. 33 ust. 1 i 2, którzy nieprawidłowo ustalili liczbę ubezpieczonych lub grupę działalności, przy czym, jeżeli płatnik składek stwierdzi nieprawidłowość, obowiązany jest on ponownie ustalić stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe we własnym zakresie.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2, płatnik składek zobowiązany jest złożyć brakującą informację lub dokonać korekty nieprawidłowej informacji.

Natomiast jak stanowi art. 28, ust. 1 stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek zgłaszającego do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż 9 ubezpieczonych wynosi 50 % najwyższej stopy procentowej ustalonej na dany rok składkowy dla grup działalności, zgodnie z zasadami określonymi w art. 30.

Z kolei zgodnie z art. 30, ust. 1 i 2 stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe dla grupy działalności ustala się w zależności od kategorii ryzyka ustalonej dla tej grupy. Kategorię ryzyka dla grupy działalności ustala się w zależności od ryzyka określonego wskaźnikami częstości:

- 1) poszkodowanych w wypadkach przy pracy ogółem;
- 2) poszkodowanych w wypadkach przy pracy śmiertelnych i ciężkich;
- 3) stwierdzonych chorób zawodowych;
- 4) zatrudnionych w warunkach zagrożenia.

Kwestia sporna dotyczyła ustalenia, czy w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki o których mowa w art. 34, ust. 3 powołanej wyżej ustawy wypadkowej z dnia 30 października 2002r., uzasadniające podwyższenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe o 50%.

W ocenie Sądu brzmienie przytoczonego przepisu wskazuje jednoznacznie, że przesłankami koniecznymi do podwyższenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe o 50% jest nieprawidłowe ustalenie liczby ubezpieczonych lub grupy działalności, od której zależy stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe.

W świetle zebranego materiału dowodowego, w szczególności złożonej dokumentacji, jak i w oparciu o stanowiska obu stron i zeznania świadka Sąd przyjął, że odwołujący przyjął poprawną liczbę zatrudnionych pracowników, jak również przyjął właściwą grupę działalności, co jest również okolicznością niesporną pomiędzy stronami.

Spór natomiast dotyczył kwestii, czy podanie w deklaracjach rozliczeniowych błędnej wysokości składki, sugerującej zaniżenie wysokości stopy procentowej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe, należy do kategorii

informacji określonych w cytowanym wyżej art. 28 i 30 oraz czy zamiarem odwołującego było podanie nieprawdziwych danych określonych w tym przepisie.

Sąd podzielił wnioski płynące z zeznań świadka będącego głównym księgowym skarżącego, że do podania nieprawdziwych danych w deklaracjach rozliczeniowych, za sporny okres, doszło na skutek błędu popełnionego w tych deklaracjach przez główną księgową, która zastosowała błędną stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe, przy równoczesnym przyjęciu prawidłowej liczby zatrudnionych pracowników oraz prawidłowej grupy działalności, zgodnej zresztą z wcześniej deklarowanym (...) w (...).

Sąd przyjął, że zamiarem odwołującego nie było podanie nieprawdziwych danych o czym świadczy w szczególności podanie prawidłowych danych we wcześniej składanych (...) oraz składanych za okres sporny deklaracjach rozliczeniowych, a dodatkowo dokonanie przez służby księgowe odwołującego korekt, błędnie wskazanych w deklaracjach płatnika składek podstaw wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe.

Nadto – co istotne – organ rentowy nie kwestionował podania przez ubezpieczonego prawidłowości danych płatnika składek w deklaracjach rozliczeniowych. W szczególności w deklaracjach tych odwołujący podał właściwą liczbę zgłoszonych do tego ubezpieczenia pracowników, a przy swoich wyliczeniach uwzględnił właściwą grupę działalności, której zresztą ZUS nie kwestionował.

Płatnik – odwołujący się Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego w R. nie przyjął nieprawidłowej liczby zatrudnionych pracowników i niewłaściwej grupy działalności, a jedynie błędnie ustalił obowiązującą go wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe. Błąd ten został zresztą naprawiony przez złożenie stosownych deklaracji korygujących.

Taka sytuacja nie wyczerpuje hipotezy normy prawnej zawartej w art. 34 ust. 3 ustawy "wypadkowej", a zatem brak jest podstaw do ustalenia dla ubezpieczonego stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe wyższej o 50 %.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela w pełni stanowisko Sądu Apelacyjnego w Katowicach, prezentowane w wyroku z dnia 25 listopada 2008r. w sprawie III AUa 1163/08 (LEX nr 552000), zgodnie z którym: „Odprowadzenie składki w zaniżonej wysokości nie prowadzi automatycznie do możliwości nałożenia na płatnika przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych sankcji określonej w art. 34 ust. 3, w zw. z ust. 1 ustawy z 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych”.

Reasumując, w konsekwencji poczynionych ustaleń Sąd uznał, w przedmiotowej sprawie nie zaistniały przesłanki uzasadniające podwyższenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe o 50% dla płatnika składek: Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w R..

W związku z powyższym na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd orzekł jak w sentencji.

SSO Janina Kościelniak